

ผลของการสอนโดยใช้กิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ที่มีต่อทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ
ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก

Effects of Using STAD Cooperative Learning Activities on Reading Skills of Students of
Rajamangala University of Technology Tawan-ok.

มีทนา ชาญกิจ¹

นพรัตน์ สรวายสุวรรณ²

เทพนคร ทาคง³

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการสอนโดยใช้กิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ที่มีต่อทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก วิทยาเขตจันทบุรี ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการอ่านภาษาอังกฤษ กลุ่มที่ 5 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 22 คน ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD จำนวน 7 แผน รวม 21 ชั่วโมง เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือ แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษ จำนวน 30 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละ และเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนในการทำแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้การทดสอบค่าที (*t-test*) แบบไม่เป็นอิสระต่อกัน ผลการวิจัยพบว่า คะแนนในการทำแบบทดสอบของนักศึกษาที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ

Abstract

The purpose of this study was to study the effects of STAD cooperative learning activities on reading skills of students of Rajamangala University of Technology Tawan-ok. The samples of this study was 22 students who enrolled in English Reading course in the first semester of 2017 academic year selected by simple random sampling. The instruments used were 7 STAD lesson plans (totally 21 teaching hours). The instrument used in data gathering was 30 items English reading skills with tests. The data statistically analyzed by mean, standard deviation, percentage and *t-test* for dependent samples. The result revealed that the posttest scores were significant higher than the pretest scores at .05 level.

Keywords: Cooperative learning, STAD technique, English reading skill

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่เป็นภาษาสากล ที่มีผู้ใช้กันจำนวนมากและมีประชากรหลายๆประเทศเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาแรกหรือภาษาที่สองเพื่อให้เข้าถึงเทคโนโลยีต่างๆ ซึ่งใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อ ประเทศต่างๆ จึงจัดให้มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับต่างๆ เพื่อให้ผู้เรียนใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้ถูกต้อง ปัจจุบันมีการแลกเปลี่ยนข่าวสารข้อมูลอย่างรวดเร็ว การเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม จึงส่งผลกระทบต่อระหว่างประเทศอย่างรวดเร็ว ดังนั้น

การติดต่อสื่อสารจึงจำเป็นต้องใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือในการสื่อสาร ประเทศไทยก็เป็นประเทศหนึ่งซึ่งจำเป็นต้องใช้ภาษาต่างประเทศ เพื่อค้นคว้าข้อมูลและถ่ายทอดเทคโนโลยีใหม่ๆ การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศจะช่วยสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างชนชาติไทยและชนชาติอื่น ทำให้สามารถสร้างความเข้าใจและปฏิบัติตนต่อกันได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม (กรมวิชาการ, 2545) ซึ่งภาษาอังกฤษนับว่าเป็นภาษาสากลที่ผู้คนมากกว่าครึ่งหนึ่งของโลกใช้เป็นภาษากลางในการติดต่อสื่อสารกันในโลก รวมทั้งในปัจจุบัน

¹ นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

³ ดร.อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

ความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีการสื่อสาร และยุคข้อมูลข่าวสาร (Information Age) ที่ก้าวหน้าและพัฒนาขึ้นเป็นอย่างมาก ซึ่งการที่จะรับรู้ข้อมูลข่าวสาร และวิทยาการจากประเทศต่างๆ นั้น จำเป็นต้องเรียนรู้และเข้าใจภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี ดังนั้นความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษทางการฟัง พูด อ่าน และเขียน จึงเป็นเรื่องที่สำคัญในการสื่อสาร เมื่อพิจารณาถึงการใช้ความรู้ ความสามารถทางภาษาอังกฤษใน 4 ด้าน คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน การอ่านเป็นสิ่งสำคัญในการแสวงหาความรู้ ดังนั้น ทักษะการอ่านจึงเป็นทักษะที่สำคัญในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ตั้งแต่ระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษาและอุดมศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งระดับอุดมศึกษา การอ่านมีความจำเป็นและสำคัญมากสำหรับการค้นคว้าทางวิชาการ งานอาชีพและการพัฒนาส่วนบุคคล ทั้งนี้เพราะความรู้ต่างๆ ที่พิมพ์เป็นภาษาอังกฤษส่วนใหญ่ ซึ่งสอดคล้องกับอารีรักษ์ มีแจ่ง (2547, หน้า 1) ที่ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านในระดับอุดมศึกษาซึ่งผู้เรียนจะต้องใช้ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้จากแหล่งต่างๆ ซึ่งส่วนมากจะพิมพ์เป็นภาษาอังกฤษ นักศึกษาจึงต้องมีความรู้ด้านการอ่านภาษาอังกฤษในการเข้าถึงข้อมูลต่างๆ

จากปัญหาดังกล่าว ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนเป็นปัญหาที่สมควรหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาอย่างเร่งด่วน จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทางการอ่านภาษาอังกฤษพบว่า มีวิธีการสอนอ่านอยู่หลายวิธีด้วยกัน ผู้สอนควรเลือกกิจกรรมในการเรียนการสอนเด็กในระดับชั้นเดียวกัน แต่มีความสามารถแตกต่างกัน ซึ่งจะเห็นผลดีเมื่อมีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้นักเรียนได้เรียนตามความสามารถของแต่ละบุคคล หรืออาจจะให้นักเรียนที่มีความสามารถสูงกว่า ได้มีโอกาสช่วยเหลือเพื่อนที่มีความสามารถต่ำกว่า ซึ่งสามารถทำให้นักเรียนที่มีความสามารถต่ำ เข้าใจเนื้อหาดีขึ้นได้ ด้วยวิธีที่ใกล้เคียงกันนั้น ทำให้สามารถใช้ภาษาที่สื่อกันเข้าใจได้ง่ายกว่าและกล้าในการที่จะซักถามข้อสงสัย เกษมศรี ศุภสรณาคม (2546 หน้า 6) การนำหลักการสอนแบบร่วมมือ (cooperative Learning) มาใช้ในการสอนอ่านในชั้นเรียนนั้น เป็นหลักการสอนที่มีประสิทธิภาพ เพราะเป็นวิธีที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางซึ่งทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ร่วมกันและสนุกกับการเรียน เป็นวิธีเรียนที่ใช้เทคนิควิธีที่มีความหลากหลายในการส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่ดี (Slavin, 1995, pp. 2-3) ช่วยพัฒนาคุณลักษณะที่สำคัญของผู้เรียนได้หลายประการ เช่น ความสามารถที่จะเรียนรู้ในวิธีการแสวงหาความรู้ มีความรับผิดชอบในการทำงาน ตามหน้าที่ มีความช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกัน ร่วมกันคิดและทำ เพราะการให้ผู้เรียนทำงานร่วมกับผู้อื่น ทำงานเป็นกลุ่ม เป็นยุทธวิธีหนึ่งของการพัฒนาองค์ประกอบทางสติปัญญา การเรียนการสอนแบบร่วมมือเป็นการกระตุ้น ทั้งทักษะด้านสติปัญญาและสังคมของผู้เรียน สมาชิกในกลุ่มรู้ซึ่งกันและกัน เพิ่มพูนความมั่นใจในตนเอง ความรับผิดชอบความสัมพันธ์ที่ดีในหมู่เพื่อนและ

การเรียนรู้ที่จะทำงานร่วมกับผู้อื่น เป็นวิธีที่จะเพิ่มความสำเร็จในด้านการเรียน และการทำงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ

ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาวิธีการสอนแบบร่วมมือ เป็นวิธีการสอนที่มีอยู่หลายรูปแบบ เช่น 1) วิธีการเรียนแบบร่วมมือแบบแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ (Student Teams Achievement Divisions: STAD) 2) การเรียนแบบร่วมมือแบบการแข่งขันระหว่างกลุ่มด้วยเกม (Team – Games – Tournament: TGT) 3) วิธีการเรียนแบบร่วมมือแบบต่อบทเรียน (Jigsaw II) 4) การเรียนแบบร่วมมือแบบการสอนเป็นกลุ่มย่อยหรือรายบุคคล (Team Accelerated Interaction: TAI) และ 5) การเรียนแบบร่วมมือแบบบูรณาการอ่านและการเขียน (Cooperative Integrated Reading and Composition: CIRC) และได้ศึกษาเอกสารงานวิจัยเกี่ยวกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิคแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ STAD (Student – Teams Achievement Divisions) ตามแนวคิดของ สลาวิน (Slavin, 1989, p. 87) เป็นการเรียนที่ผสมผสานระหว่างการเรียนรู้แบบร่วมมือและการสอนรายบุคคลเข้าด้วยกัน โดยแต่ละกลุ่มจะประกอบด้วยเด็กเก่ง ปานกลาง และอ่อนอยู่ร่วมกัน เป็นวิธีการเรียนรู้ที่สอนความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยให้ผู้เรียนลงมือทำกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเอง ตามความสามารถจากแบบฝึกหัดหรือกิจกรรมที่ผู้สอนเตรียมให้ และเน้นส่งเสริมความร่วมมือภายในกลุ่มเป็นการแลกเปลี่ยนประสบการณ์การเรียนรู้ซึ่งกันและกัน เป็นวิธีการทำงานร่วมกัน ซึ่งจะเป็นแรงจูงใจอย่างหนึ่งทำให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจและเรียนรู้ได้เร็วขึ้น และเกิดความคงทนในการเรียนรู้ได้ โดยเทคนิคดังกล่าวนี้ได้มีนักการศึกษาหลายท่านยอมรับแพร่หลายในวงการศึกษาว่าเป็นแนวคิดที่สามารถนำมาปรับปรุงและพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนได้ดีขึ้นจริง

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก เป็นสถาบันอุดมศึกษาของรัฐบาลที่มุ่งเน้นการพัฒนาท้องถิ่น และเปิดโอกาสทางการศึกษาให้กับนักศึกษา ประชาชน และบุคคลต่างๆ ได้เข้ารับการศึกษา ซึ่งนับได้ว่า นักศึกษาของมหาวิทยาลัยมีความหลากหลายของผู้เรียน การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ที่ใช้หลักความแตกต่างกันของสมาชิกในกลุ่ม คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในการส่งเสริมการเรียนรู้ซึ่งกันและกัน รวมทั้งทางมหาวิทยาลัยได้ให้ความสำคัญในการเรียน และการสอนภาษาอังกฤษซึ่งระบุให้นักศึกษาทุกคนต้องเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารหลักสูตรของภาษาอังกฤษพบว่า ทักษะการอ่านเป็นทักษะที่ต้องใช้ในการเรียนการสอนมากที่สุด จากการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนพบว่า นักศึกษามีปัญหาในการอ่านภาษาอังกฤษในลักษณะคล้ายคลึงกับปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษที่กล่าวไว้ข้างต้นทางด้านผลสัมฤทธิ์ ทักษะการอ่านยังอยู่ในระดับต่ำ นักศึกษาควรได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่าน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาผลของการสอนโดยใช้กิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ที่มีต่อทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก

สมมติฐานการวิจัย

นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออกที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD แล้วมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยคือ นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก ที่ลงทะเบียนเรียน วิชาการอ่านภาษาอังกฤษ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 5 กลุ่มรวม 177 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้จากการคัดเลือกโดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple random sampling) โดยการจับฉลาก ได้แก่ นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก วิทยาเขตจันทบุรี ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการอ่านภาษาอังกฤษ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 กลุ่มเรียนที่ 5 จำนวน 22 คน

2. ตัวแปร

ตัวแปรต้น ได้แก่ การสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD

ตัวแปรตาม ได้แก่ ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. ความหมายของการอ่าน

นักการศึกษาและผู้เชี่ยวชาญทางด้าน การอ่านได้ให้ความหมายของการอ่านเพื่อความเข้าใจไว้หลายความคิดด้วยกันดังต่อไปนี้

Pearson (2009, p. 3-18) กล่าวไว้สรุปได้ว่า การอ่านเพื่อความเข้าใจ แบ่งออกเป็น 3 ยุคใหญ่ๆ ด้วยกัน คือ ยุคแรกก่อนปี ค.ศ. 1975 การสอนอ่านเพื่อความเข้าใจเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนการสอนในชั้นเรียน โดยผู้สอนเป็นผู้กำหนดเนื้อหาบทความ และภาระงานต่างๆ ให้กับนักเรียน เพื่อให้ นักเรียนแต่ละคนเกิดความเข้าใจในการอ่าน ยุคที่สองปี ค.ศ. 1975-1990 การสอนอ่านได้รับอิทธิพลจากจิตวิทยา การสอนอ่านเพื่อความเข้าใจเน้นไปที่กระบวนการในการอ่าน ประสบการณ์เดิมและคognition และยุคสุดท้ายปี ค.ศ. 1990 การอ่านเพื่อความเข้าใจเปลี่ยนไปสู่การเข้าใจบริบทในการอ่าน (contextualizing reading)

Nunan (2003, p. 68) กล่าวไว้สรุปได้ว่า การอ่านเป็นกระบวนการที่คล่องแคล่วของผู้อ่านในการรวมข้อมูลจากบทความและประสบการณ์ความรู้ของตนในการสร้าง

ความหมาย เป้าหมายของการอ่านคือความเข้าใจ และการรวมตัวบทความ (Text) ตัวผู้อ่าน (Reader) ความคล่องแคล่ว (Fluency) กลวิธี (Strategies) ทำให้ความหมายของการอ่านเกิดขึ้น

อาจกล่าวสรุปได้ว่า การอ่านเพื่อความเข้าใจเป็นการสื่อสารระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่าน โดยอาศัยการปฏิสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน ตัวบทอ่าน และบริบทในการอ่าน โดยผู้อ่านใช้ความรู้ทางด้านภาษาศาสตร์ด้านคำ ประโยคและโครงสร้างในการทำความเข้าใจเรื่องราวที่อ่าน

2. ระดับของความเข้าใจในการอ่าน

ผู้วิจัยได้ศึกษาระดับความเข้าใจจากนักการศึกษาหลายท่านซึ่งได้แบ่งระดับของความเข้าใจไว้ดังนี้

Raygor, Alton & Raygor, Robin D. (1985) ได้แบ่งระดับความสามารถในการอ่านเป็น 3 ระดับดังนี้ 1) ความเข้าใจในระดับตัวอักษร (Literal comprehension) คือ ความสามารถในการเข้าใจความหมายของคำศัพท์ สำนวน และความคิดของผู้เขียนตามตัวอักษรที่ปรากฏ 2) ความเข้าใจระดับตีความ (Interpretative Comprehension) คือ ความสามารถในการเข้าใจความสัมพันธ์ของเนื้อหาในบทความ สามารถเปรียบเทียบข้อเท็จจริงกับประสบการณ์ส่วนตัว เข้าใจลำดับของเหตุการณ์ต่างๆ มองเห็นความสัมพันธ์ระหว่างเหตุและผล และสามารถตีข้อความที่วางไปได้ 3) ความเข้าใจระดับการประยุกต์ใช้ (Applied Comprehension) คือ ความสามารถในการประเมินแนวคิดของผู้เขียน และสามารถนำแนวคิดนั้นไปสัมพันธ์กับความรู้เดิมของตนเองและนำไปประยุกต์ใช้กับสถานการณ์ใหม่ได้

Lapp & Flood (1986, p. 136) แบ่งความเข้าใจในการอ่านเป็น 3 ระดับ คือ 1) ระดับตรงตามตัวอักษร (Literal Comprehension) คือ ผู้อ่านเข้าใจข้อความในเรื่องที่อ่านอย่างตรงไปตรงมา 2) ระดับตีความอ้างอิง (Inferential Comprehension) คือ ผู้อ่านเข้าใจข้อความในเรื่องที่อ่านและสามารถนำข้อมูลจากการอ่านมาพิจารณาตัดสินข้อความที่แสดงโดยนัย 3) ระดับวิจารณ์ (Critical Comprehension) คือ ผู้อ่านใช้ความคิด ประสบการณ์ของตนเองและความเข้าใจในระดับตรงตามตัวอักษร ระดับตีความ และอ้างอิงสรุปมาช่วยในการตัดสินและประเมินข้อความที่อ่าน

Nuttall (1996) ได้แบ่งระดับความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจไว้ 5 ระดับ ดังนี้ 1) ความเข้าใจระดับตัวอักษร (Literal Comprehension) คือความเข้าใจเกี่ยวกับสิ่งที่ระบุชัดเจนในบทความ 2) ความเข้าใจระดับตีความซ้ำ (Reorganizing or Reinterpretation) คือ ความสามารถในการตีความข้อมูลในบทความ ซึ่งผู้อ่านจะต้องใช้ข้อมูลจากส่วนต่างๆ ของบทความรวมกัน ไม่ใช่เพียงจากประโยคใดประโยคหนึ่ง 3) ความเข้าใจระดับอ้างอิง (Inference) คือ ความสามารถในการระบุสิ่งที่ไม่ได้กล่าวไว้โดยตรงในบทความ ซึ่งจะมีความคล้ายกับประเภทที่สอง แต่มีความซับซ้อนมากกว่า 4) ความเข้าใจระดับประเมินค่า (Evaluation) คือ ความสามารถในการตัดสินบทความว่าผู้เขียน

พยายามจะสื่อสารอะไร และทำได้ดีเพียงใด 5) ความเข้าใจระดับการตอบสนองส่วนบุคคล (Personal Response) คือความสามารถในการแสดงความคิดเห็น และความรู้สึกรู้สึกต่อสิ่งที่อ่าน ซึ่งเป็นการผสมผสานระหว่างความเข้าใจท่อนกับความคิดของผู้อ่าน

สรุปได้ว่าระดับความสามารถในการอ่านมีอยู่หลายระดับด้วยกันตั้งแต่ระดับความเข้าใจขั้นพื้นฐาน คือระดับตัวอักษร ระดับความเข้าใจขั้นปานกลาง คือระดับการตีความและอ้างอิง และสุดท้ายระดับความเข้าใจขั้นสูง คือระดับการประยุกต์ใช้ การประเมินค่า และการตอบสนองส่วนบุคคล

3. หลักการเรียนรู้แบบร่วมมือ

การวิจัยทางด้านจิตวิทยาทางสังคม (Social Psychology) เริ่มศึกษาการเรียนการสอนแบบร่วมมือในช่วงปี ค.ศ. 1920 แต่กระนั้นการใช้การเรียนการสอนแบบการร่วมมือเริ่มขึ้นในปี ค.ศ. 1970 และได้รับความนิยมในการเรียนการสอนอย่างแพร่หลายไปทั่วโลกจนกระทั่งถึงยุคปัจจุบัน โดยมีวิธีการเรียนการสอนตามแนวคิด Slavin (1995, pp. 4-13)

เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือได้รับการพัฒนาขึ้นที่มหาวิทยาลัยจอห์น ฮอปกินส์ (Johns Hopkins University) โดยมีรูปแบบในการเรียนรู้ดังต่อไปนี้ 1) วิธีการเรียนแบบร่วมมือแบบแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ (Student Teams Achievement Divisions: STAD) 2) การเรียนแบบร่วมมือแบบการแข่งขันระหว่างกลุ่มด้วยเกม (Team – Games – Tournament: TGT) 3) วิธีการเรียนแบบร่วมมือแบบต่อบทเรียน (Jigsaw II) 4) การเรียนแบบร่วมมือแบบการสอนเป็นกลุ่มย่อยหรือรายบุคคล (Team Accelerated Interaction, TAI) 5) การเรียนแบบร่วมมือแบบบูรณาการการอ่านและการเขียน (Cooperative Integrated Reading and Composition : CIRCI) 6) เทคนิคการตรวจสอบเป็นกลุ่ม (Group Investigation)

4. การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD

การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ได้มีผู้ให้ความหมายไว้ดังนี้

ธีระพงษ์ ฤทธิทอง (2545, หน้า 170) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบ เทคนิค STAD หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนแบบร่วมมืออีกรูปแบบหนึ่ง Slavin แห่งมหาวิทยาลัยจอห์น ฮอปกินส์ (John Hopkins) เป็นผู้พัฒนาขึ้น เป็นเทคนิคการจัดกิจกรรมที่เหมาะสมกับการสอนเนื้อหาความรู้ ความเข้าใจ อาจใช้หนังสือหรือใบความรู้เป็นสื่อการเรียนรู้ของนักเรียน

ภาโณน เข้มเพชร (2547, หน้า 10) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD เป็นเทคนิคที่พัฒนาขึ้นโดยสลาวิน (Slavin) เป็นการเรียนแบบนักเรียนมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อเพื่อน โดยมีความหมายจากคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ว่า

S - Student หมายถึง กลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถทางการเรียนที่แตกต่างกัน ซึ่งอยู่รวมกันในห้องเรียนที่มีสภาพแวดล้อมเดียวกัน

T - Team หมายถึง กลุ่มผู้เรียนที่มีสมาชิกที่คละความสามารถทางการเรียน ผู้ที่มีความรู้จะต้องอธิบายให้ความช่วยเหลือแก่สมาชิกที่ยังไม่เข้าใจ

A - Achievement หมายถึง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่ม จะได้ดูจากการประเมินตามสภาพของสมาชิกในกลุ่ม และแบบทดสอบที่ผู้สอนสร้างขึ้น

D - Division หมายถึง การแบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มเล็กๆ ประมาณ กลุ่มละ 4-5 คน โดยมีอัตราส่วนระหว่างนักเรียนเก่ง ปานกลาง และอ่อน เป็น 1 : 2 : 1

แคทรียา ไจมูล (2550, หน้า 14) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD หมายถึง การเรียนที่จัดให้ผู้เรียนได้เรียนเป็นกลุ่มคละกันระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคือ ระดับสูง 1 คน ระดับปานกลาง 2 คน และระดับอ่อน 1 คน จุดประสงค์หลัก คือ ช่วยให้นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น และมุ่งเน้นให้ผู้เรียนทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม

จากความหมายของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ดังกล่าวสรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD เป็นการเรียนที่จัดขึ้นให้ผู้เรียนที่ได้แบ่งกลุ่มคละความสามารถกัน คือ เก่ง ปานกลาง และอ่อน ได้ดำเนินกิจกรรมร่วมกัน โดยมีผลคะแนนจากการทดสอบหลังการเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ของสมาชิกแต่ละคนมาเป็นคะแนนของกลุ่ม โดยเปรียบเทียบกับคะแนนฐานแล้วเกิดคะแนนพัฒนาการเพื่อตัดสินการแข่งขันเพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้การทำงานที่เป็นทีม จนสามารถทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นได้

ผุสดี ชันผนิก (2555) พัฒนากิจกรรมการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยคือ นักเรียนจำนวน 28 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แผนการจัดการเรียนรู้เน้นด้านการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ จำนวน 12 แผน ผลการวิจัยพบว่า มีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์คิดเป็นร้อยละ 82.14 และมีคะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 76.78 ของคะแนนเต็ม เมื่อนำไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70 พบว่า ผ่านเกณฑ์ทั้งคะแนนและจำนวนนักเรียน

วัชรินทร์ สุทธิกรม (2559) ศึกษาผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือด้วยเทคนิค STAD (Student Teams – Achievement Divisions) เพื่อพัฒนาการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจการท่องเที่ยวและการโรงแรม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยมีจำนวน 28 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องการอ่านจับใจความแบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD รวม 5 แผน 2) แบบทดสอบก่อนเรียน (Pretest) และหลังเรียน (Posttest) 3) แบบวัดความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนการสอนแบบกลุ่มร่วมมือ STAD ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 และนักศึกษามีความพึงพอใจในภาพรวมที่ระดับค่อนข้างสูง

Meekins (1987) ศึกษาผลของการใช้เทคนิคการเรียน เป็นทีมแบบ STAD ที่มีต่อความก้าวหน้าทางวิชาการและการยอมรับ ทางสังคมของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่มีความบกพร่องทางด้านการ เรียนรู้ โดยศึกษาจากนักเรียนเกรด 5 จำนวน 55 คน ใช้เวลา ในการศึกษา 18 วัน ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอน โดยใช้กิจกรรมการเรียนแบบ STAD มีความก้าวหน้าทางวิชาการ มากกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

McCColumn (1988) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนและความคงทนในการเรียนรู้ เรื่องความน่าจะเป็น และสถิติของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้วิธีการจัดการเรียน การสอนแบบร่วมมือ (STAD) และได้รับการสอนแบบปกติ โดยศึกษากับนักเรียนจำนวน 50 คนใช้เวลาในการศึกษา 3 สัปดาห์ ผลการศึกษาพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

จากการศึกษาสรุปผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในและ ต่างประเทศ สรุปได้ว่า การใช้กิจกรรมการเรียนรู้อย่างร่วมมือ เทคนิค STAD ช่วยพัฒนาทักษะการอ่านของผู้เรียนได้ เพราะกิจกรรมในการสอนทำให้ผู้เรียนมีความสามัคคี ให้คำปรึกษา แสดงความคิดเห็นและช่วยเหลือกันในขณะที่ทำงาน จึงส่งผลให้ ผู้เรียนมีทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพิ่มมากขึ้น

วิธีการดำเนินการวิจัย

1. ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาผลของการสอน โดยใช้กิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ที่มีต่อทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชภัฏนครราชสีมา ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชภัฏนครราชสีมา ที่ลงทะเบียนเรียน วิชาการอ่านภาษาอังกฤษ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 5 กลุ่ม รวม 177 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ ในการวิจัย ได้จากการคัดเลือกโดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple random sampling) โดยการจับฉลาก ได้แก่ นักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชภัฏนครราชสีมา เขตจันทบุรี ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการอ่านภาษาอังกฤษ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 กลุ่มเรียนที่ 5 จำนวน 22 คน เครื่องมือที่ใช้ ในการวิจัย ได้แก่ 1) แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน ภาษาอังกฤษ ใช้ทดสอบก่อนและหลังเรียน จำนวน 30 ข้อ 2) แผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาการอ่านภาษาอังกฤษ ซึ่งกำหนดให้ จัดการสอนอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้อย่างร่วมมือ จำนวน 7 แผน แผนละ 3 ชั่วโมง รวม 21 ชั่วโมง วิเคราะห์ข้อมูล โดยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ร้อยละ และค่า t (t -test) เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนน ก่อนเรียนและหลังเรียน

2. ขั้นตอนการวิจัย

2.1 สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน ด้านการจับใจความสำคัญ การบอกรายละเอียดของเรื่อง

การอนุมานความ และการระบุค่าสรรพนามอ้างอิง แบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 36 ข้อ คัดเลือกไปใช้จริง จำนวน 30 ข้อ

2.2 สร้างแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้อย่างร่วมมือ เทคนิค STAD จำนวน 7 แผน ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดทำ ดังนี้ 1) ศึกษาเอกสารหลักสูตรและรายละเอียดของรายวิชาการอ่าน ภาษาอังกฤษ 2) ศึกษาเอกสาร งานวิจัย ทฤษฎี และการจัดการเรียน การเรียนรู้แบบร่วมมือ 3) ศึกษาเนื้อหาในหนังสือเรียนการอ่าน ภาษาอังกฤษ เพื่อความเหมาะสมในการจัดกิจกรรมโดยใช้กิจกรรม การการเรียนรู้อย่างร่วมมือ 4) ศึกษาคุณภาพผู้เรียน ขอบข่าย การประเมินความสามารถในการอ่าน 5) ผู้วิจัยสร้างแผนการเรียนรู้ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้อย่างร่วมมือ 6) นำแผนการจัดการเรียนรู้ ที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบและ ให้ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสม แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

จากนั้นนำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน และแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้อย่างร่วมมือ เทคนิค STAD เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญและนำมาปรับเนื้อหา หากค่าความยากง่าย ได้ค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.57- 0.97 ค่าอำนาจจำแนก ได้ค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.27-0.87 และค่าความเชื่อมั่น ผลการตรวจสอบพบว่าแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีความ เชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.62

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi Experimental Research) โดยดำเนินการทดลองตามแบบแผน แบบกลุ่มเดียว ทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน (One Group Pretest Posttest Design) โดยมีกลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษามหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชภัฏนครราชสีมา เขตจันทบุรี ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการอ่านภาษาอังกฤษ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 22 คน โดยมีกระบวนการดังนี้

3.1 ทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักศึกษา ก่อนทดลองด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถก่อนเรียน

3.2 ดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ที่จัดทำไว้

3.3 ทดสอบความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักศึกษา หลังทดลองด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถหลังเรียน

3.4 รวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลตามวิธีทางสถิติ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

ผลการวิจัยและอภิปรายผล

1. ค่าร้อยละของคะแนนในการทำแบบทดสอบของนักศึกษา ก่อนและหลังได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้อย่างร่วมมือ เทคนิค STAD โดยผู้วิจัยนำแบบทดสอบที่จัดทำไว้มอบให้นักศึกษา ทำหลังจากนั้น ผู้วิจัยนำคะแนนที่ได้จากการทดสอบมาวิเคราะห์ หากค่าร้อยละ ผลปรากฏดังตาราง 1

ตาราง 1 ค่าร้อยละของคะแนนในการทำแบบทดสอบของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออกก่อนและหลัง ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD

	คะแนน ก่อนเรียน (30 คะแนน)	คะแนน หลังเรียน (30 คะแนน)	ผลต่าง ของคะแนน
คะแนนรวม	193	537	344
คะแนนเฉลี่ย	8.77	24.41	15.64
ค่าร้อยละ	29.23	81.37	52.14

จากตาราง 1 พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนในการทำแบบทดสอบของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก ก่อนได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD เท่ากับ 8.77 ค่าร้อยละของคะแนนเท่ากับ 29.23 และในส่วนของคะแนนในการทำแบบทดสอบหลังได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD เท่ากับ 24.41 ค่าร้อยละของคะแนนเท่ากับ 81.34 เมื่อนำค่าเฉลี่ยและร้อยละของคะแนนในการทำแบบทดสอบของนักศึกษาระหว่างก่อนได้รับการสอนและหลังได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนมีความแตกต่างกันเท่ากับ 15.64 ค่าร้อยละมีความแตกต่างกันเท่ากับ 52.14

สรุปได้ว่าผลการเปรียบเทียบคะแนนในการทำแบบทดสอบของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออกก่อนได้รับการสอนและหลังได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ได้ว่า หลังได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสามารถทำคะแนนในแบบทดสอบได้สูงขึ้น

2. การเปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยของคะแนนในการทำแบบทดสอบนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออกก่อนและหลังได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD มีผลปรากฏดังตาราง 2

ตาราง 2 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนในการทำแบบทดสอบนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก ก่อนและหลังได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD

ผลสัมฤทธิ์ ในการทำ แบบทดสอบ	n	คะแนน เต็ม	\bar{x}	SD	t	df	P- value
ก่อนการ ทดลอง	22	30	8.77	3.89			
หลังการ ทดลอง	22	30	24.41	2.68	14.723*	21	0.000

* มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

จากตาราง 2 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนในการทำแบบทดสอบนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออกก่อนได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD เท่ากับ 8.77 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.89 ส่วนค่าเฉลี่ยของคะแนนในการทำแบบทดสอบนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออกหลังได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD เท่ากับ 24.41 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.68 โดยค่าเฉลี่ยของคะแนนหลังได้รับการสอนสูงกว่าก่อนได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล แสดงให้เห็นว่าภายหลังจากที่นักศึกษาได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ทำให้นักศึกษาสามารถทำคะแนนในการทำแบบทดสอบได้สูงขึ้น เมื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยด้วย *t*-test พบว่าค่า *t* เท่ากับ 14.723 มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่า การสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ส่งผลให้นักศึกษาสามารถทำแบบทดสอบได้คะแนนสูงขึ้น

สรุปการวิจัย

หลังจากการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ครบทั้ง 7 แผน รวม 21 ชั่วโมง นักศึกษามีทักษะในการอ่านภาษาอังกฤษสูงขึ้นโดยพิจารณาจากคะแนนจากแบบทดสอบในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาหลังได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทำให้เห็นว่าการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ช่วยให้มีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาการอ่านภาษาอังกฤษสูงขึ้น และอภิปรายผลได้ดังนี้

ทักษะในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาหลังได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สูงกว่าทักษะในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนได้รับการสอน โดยใช้กิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ทั้งนี้ เป็นผลมาจากการสอนโดยใช้กิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ซึ่งทำให้นักศึกษาได้ร่วมกันทำกิจกรรม ช่วยกันคิดแก้ปัญหา และสังเกตเห็นได้มีมีการช่วยเหลือกันในกลุ่ม โดยนักศึกษาเก่งอธิบายให้นักศึกษาอ่อน และทำให้เกิดความมั่นใจในการทำกิจกรรมและทำแบบทดสอบ ทำให้นักศึกษาทำคะแนนได้สูงขึ้นสอดคล้องกับ ปราณี แพธรัตน์ (2553) ที่กล่าวว่า กิจกรรมการเรียนรู้แบบนี้นักเรียนได้เห็นความสามารถของเพื่อนในกลุ่มโดยเฉพาะนักเรียนอ่อนแต่มีความสามารถและช่วยให้กลุ่มได้รับชัยชนะจึงส่งผลให้นักเรียนอ่อนมีกำลังใจในการเรียน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนได้เรียนรู้เป็นกลุ่มและได้ทำงานร่วมกัน

ทักษะในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาหลังได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD สูงกว่าก่อนได้รับการสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากการประเมินพฤติกรรมการร่วมมือกันทำงานกลุ่มของนักศึกษา โดยการสังเกต พบว่า มีการช่วยเหลือกัน มีการกระตุ้นให้เพื่อนในกลุ่มทุกคนร่วมกันคิดและแสดงความคิดเห็น สอดคล้องกับเรื่องไร พรหมบุตร (2550) ที่กล่าวว่า รูปแบบการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้เทคนิค STAD ช่วยให้นักเรียนกระตุ้นให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้เนื่องจากรูปแบบการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้เทคนิค STAD เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ทำงานเป็นทีมและความสำเร็จของทีมนั้นได้มาจากสมาชิกทุกคนที่อยู่ในทีม เพื่อให้ได้มาซึ่งผลสัมฤทธิ์ในภาพรวมของกลุ่มและจรรยาวัธ มะเลโลहित (2559) ที่เปรียบเทียบความสามารถด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ ของนิสิต ก่อนและหลังได้รับการสอนโดยใช้เทคนิคการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์และศึกษาทัศนคติของนิสิตที่มีต่อเทคนิคการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยทักษิณ พบว่า ความสามารถด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนิสิต ระดับปริญญาตรีที่เรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์หลังเรียนมีความ แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และทัศนคติของนิสิตที่มีต่อเทคนิคการสอนแบบการสอนโดยใช้เทคนิคการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ ชี้ให้เห็นว่ามีทัศนคติทางบวก นอกจากนี้ ยังสอดคล้องกับ วิชาสิทธิ์ หิรัญรัตน์ (2559) ที่ศึกษาเปรียบเทียบการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD ระหว่างห้องเรียนเสมือนแบบปกติกับห้องเรียนเสมือนที่มีการช่วยเสริมศักยภาพทางการเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนคอนสวรรค์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 30 ซึ่งผลการศึกษาพบว่า ผู้เรียนที่เรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD บนห้องเรียนเสมือนที่มีการช่วยเสริมศักยภาพทางการเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าผู้เรียนที่เรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD บนห้องเรียนเสมือนแบบปกติ พฤติกรรมการเรียนของผู้เรียนที่เรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD บนห้องเรียนเสมือนแบบปกติกับผู้เรียนที่เรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD บนห้องเรียนเสมือนที่มีการช่วยเสริมศักยภาพทางการเรียนไม่แตกต่างกัน โดยผู้เรียนส่วนใหญ่ของทั้งสองกลุ่มได้เลือกใช้เครื่องมือสื่อสารประเภทห้องประชุมแบบเห็นหน้า ห้องสนทนา การส่งข้อความ และกระดานสนทนาตามลำดับ และผู้เรียนที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันที่เรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD บนห้องเรียนเสมือนแบบปกติกับผู้เรียนที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันที่เรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค บนห้องเรียนเสมือนที่มีการช่วยเสริมศักยภาพทางการเรียนมีพัฒนาการทางการเรียนสูงขึ้นเหมือนกัน

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการนำการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ไปใช้ในวิชาอื่นๆ
2. ควรนำการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ไปประยุกต์ใช้กับทักษะการสอนภาษาอังกฤษด้านต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นด้านการฟัง การพูด หรือการเขียน

3. ควรทำวิจัยโดยนำการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคอื่นๆ

รายการอ้างอิง

- กรมวิชาการ. (2545). *การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ*. กรุงเทพฯ: ม.ป.พ.
- เกษมศรี ศุภสรณาคม. (2546). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยใช้การจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือ (STAD) กับการสอนตามคู่มือครู*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพัฒนาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันราชภัฏอุบลราชธานี.
- แคทรียา ใจมูล. (2550). *ผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค STAD ในกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ เรื่อง อัตราส่วนร้อยละ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนห้วยสำราญวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต 2*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
- จรรยาวัธ มะเลโลहित. (2559). *ผลของการเรียนแบบร่วมมือที่ใช้เทคนิค แบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ที่มีต่อผลการเรียนรู้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยทักษิณ*. *วารสารปาริชาติ มหาวิทยาลัยทักษิณ*.
- ธีระพงษ์ ฤทธิ์ทอง. (2545). *การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์และการให้ความร่วมมือต่อกลุ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบ STAD กับกิจกรรมการเรียนตามคู่มือครูของ สสวท*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ปราณี แพรอตร์. (2553). *การพัฒนาผลการเรียนรู้เรื่อง วัด การของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ด้วยเทคนิค STAD โดยประยุกต์ใช้กิจกรรมการเล่นของเด็กไทย*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ผุสดี ชันผนีก. (2555). *การพัฒนากิจกรรมการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

- ภาไฉน เชื้อเพ็ชร. (2547). *การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง พื้นที่ผิวและปริมาตร โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามแบบ เอส ที เอ ดี ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3*. วิทยาลัยศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาคณิตศาสตร์ศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- เรื่องไร พรหมบุตร. (2550). *ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยวิธีการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้*. วิทยาลัยศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน (ภาษาอังกฤษ) บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- วีชรินทร์ สุทธิกรมล. (2559). ผลของการจัดกิจกรรมแบบกลุ่มร่วมมือด้วยเทคนิคSTAD เพื่อพัฒนาการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจท่องเที่ยวและการโรงแรม. *รายงานวิจัย*. มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- วิภาสิทธิ์ หิรัญรัตน์. (2559). การศึกษาเปรียบเทียบการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคสแตร์ระหว่างห้องเรียนเสมือนแบบปกติกับห้องเรียนเสมือนที่มีการช่วยเสริมศักยภาพทางการเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. *วารสารศึกษาศาสตร์ ฉบับวิจัยบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น*.
- อารีรักษ์ มีแจ้ง. (2547). *การพัฒนารูปแบบการสอนกลวิธี การอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้หลักการเรียนรู้แบบร่วมงาน เพื่อส่งเสริมผลการเรียนรู้การอ่านสำหรับนิสิตนักศึกษา*. วิทยาลัยศึกษาศาสตร์ดุสิต บัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Lapp, D., & Flood, J. (1986). *Teaching student to read*. New York: Macmillan Publishing Company.
- McColumn, Mary A. Bagley. (1988). *Achievement and Retention in Probability and Statistics: A Comparison of Two Teaching Strategies*. New York: Macmillan Publishing Company.
- Meekins, Stepheas Amy. (1987). *Effects of the Student Team Learning Technique on the Academic Progress and Social Acceptance of Academically Handicapped, Elementary Mainstreamed Students*. DAT 49/03.A.
- Nunan, David. (2003). *Practical English Language Teaching*. Singapore: McGraw-Hill.
- Nuttall, C. (1996). *Teaching reading skills in a foreign language*. Bath: Heinemann. Pearson, P.D. 2009. The roots of reading comprehension instruction. In S.E. New York: Routledge.
- Pearson, P.D. (2009). *The roots of reading comprehension instruction*. In S. E. New York: Routledge.
- Raygor, Alton & Raygor, Robin D. (1985). *Effective Reading: improving reading rates and comprehension*. New York: Mc Grey Hill.
- Slavin, R.E. (1989). *Cooperative learning and achievement: Six theoretical perspectives*. In C. Ames and M.L.
- Slavin, Robert E. (1995). *Cooperative learning: Theory, research, and practice* (2nd ed.). Boston: Allyn and Bacon.